

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

XIV. S. Valentini M. Dupl.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)

Die XIV. Februarii.

S. VALENTINI MARTYRIS,

Duplex Diaeces.

*Omnia de communi unius martyris
præter sequentia. Oratio.*

Præsta quæsumus omnipotens De-
us: ut qui beati Valentini Mar-
tyris tui natalitia colimus, à cunctis
malis imminentibus, ejus interces-
sione liberemur. Per Dominum no-
strum.

Lectioes I. Nocturni de Scripturâ.

IN II. NOCTURNO. *Lectio IV.*

Valentinus Presbyter sapientiæ exi-
miæ, Claudio imperatore in Chri-
stianos læviente, Christianæ religio-
nis accusatus, ejus jussu in vincula
conjectus est. Biduo post ab Im-
peratore interrogatus, cùm idolo-
rum vanitatem gravissimis verbis
confutaret, ipsumque Claudium ad
pœnitentiam crudelitatis & Christi
fidem hortaretur; Calphurnio præ-
fecto traditur. Qui Valentinum ad

P. Vernal,

C

Aste-

Asterium transmittit; mandans, ut hominem, quâ possit ratione, ad deorum cultum adducat. A quo cum audisset Asterius Christum esse verum lumen, & illuminare omnem hominem venientem in hunc mundum: periculum ejus rei se facturum dixit in filiâ, quæ ante biennium oculorum lumen amiserat.

R. Honestum fecit illum, &c.

Lectio V.

Valentinus factâ oratione, manû- que super oculos puellæ adhibi- tâ, ei in momento visum restituit. Quo miraculo factum est, ut ipse quoque Asterius cum conjugè & universâ familiâ post triduanum je- junium à Valentino baptizaretur. Qui omnes, re ad Imperatorem de- latâ, comprehensi, atque ad ostia Tiberina ducti, pro Christi nomine interfecti sunt. Valentinus autem post longum carcerem fustibus cæ-
sus,

sus, capite plectitur viâ Flaminiâ
 juxta pontem Milvium. Ejus cor-
 pus Sabellina quædam pia matrona
 eodem in loco sepelivit. Ubi postea
 sanctus Theodorus Papa Ecclesiam
 Martyris nomine ædificavit, multif-
 que locupletavit donis.

R. Desiderium animæ ejus, &c.

*Sermo S. Augustini Episcopi. Serm. 44. de sanctis.
 Lectio VI.*

Triumphalis Beati Martyris Va-
 lentini dies hodiè nobis anni-
 versariâ celebritate recurrit: cujus
 glorificationi sicut congauget Eccle-
 sia, sic ejus proponit sequenda vesti-
 gia. Si enim compatimur, & con-
 glorificabimur. In cujus glorioso
 agone duo nobis præcipuè confide-
 randa sunt: indurata videlicet tor-
 toris sævitia, & Martyris invicta
 patientia: sævitia tortoris, ut eam
 detestemur; patientia Martyris, ut
 eam imitemur. Audi Psalmistam

adversus malitiam increpantem: Noli
æmulari in malignantibus, quoniam
tanquam foenum velociter arescent.
Quod autem adversus malignantes
patientia exhibenda sit, audi Apосто-
lum suadentem: Patientia vobis ne-
cessaria est, ut reportetis repromissio-
nes. *R.* Stola jucunditatis, &c.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Mattheum, c. 10.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit JESUS disci-
pulis suis: Nolite arbitrari, quia
pacem venerim mittere in terram:
non veni pacem mittere, sed gla-
dium. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri,

Lib. 1. in Matth. c. 10.

Suprà dixerat, quod dico vobis in
tenebris, dicite in lumine; &
quod in aure auditis, prædicate su-
per tecta. Nunc infert, quid post
prædicationem sequatur. Ad fidem
Christi totus orbis contra se divisus
est:

est: unaquæque domus & infideles
& credentes habuit, & propterea
bellum missum est bonum, ut rum-
peretur pax mala. Tale quid & in
Genesi adversus rebelles homines,
qui moti fuerant de Oriente, & tur-
rem extruere festinabant, per quam
cæli alta penetrarent, fecisse scribi-
tur Deus, ut divideret linguas eo-
rum. *R.* Corona aurea &c.

Lectio VIII.

Veni enim separare hominem ad-
versus patrem suum. Hic lo-
cus prope iisdem verbis in Michæa
Prophetâ scribitur. Et notandum,
ubicumque de veteri Testamento
testimonium ponitur, utrum sensus
tantum, an sermo consentiat. Qui
amat patrem aut matrem plus quam
me, non est me dignus. Qui antè
præmiserat, Non veni pacem mit-
tere, sed gladium, & dividere ho-
mines adversus patrem & matrem,

nurum & socrum; ne quis pietatem religioni anteferet, subjecit dicens: Qui amat patrem aut matrem plus quam me. Et in Cantico legimus canticorum: Ordinavit in me charitatem. Hic ordo in omni affectu necessarius est: ama post Deum patrem, ama matrem, ama filios.

R. Hic est verè Martyr, &c.

Lectio IX.

Ordo pulcherrimus: ad prædicationem mittit, docet pericula non timenda, affectum subjecit religioni. Aurum supra tulerat, æs de zonâ excusserat. Dura Evangelistarum conditio. Unde ergo sumptus, unde victûs necessaria? Austertatem mandatorum spe temperat promissorum. Qui recipit, inquit, vos, me recipit: & qui me recipit, recipit eum qui me misit, ut in suscipiendis Apostol's unusquisque credentium Christum se suscepisse arbitretur.

Te Deum Laudamus.

Die